

- 2) Ska artikel 4[.6] i rambeslut 2002/584/RIF, jämförd med artiklarna 25 och 4[.2] i rambeslut 2008/909/RIF, tolkas så, att en vägran att verkställa en europeisk arresteringsorder som har utfärdats för verkställighet av ett fängelsestraff och ett erkännande av den fällande domen, utan faktisk verkställighet genom frihetsberövande av den dömda personen till följd av nåd eller uppskov med verkställighet av straffet, i enlighet med lagen i den verkställande staten, och utan att erhålla den dömande statens samtycke inom ramen för förfarandet för erkännande, [innebär] att den dömande staten förlorar sin rätt att fortsätta verkställigheten av påföljden i enlighet med artikel 22.1 i rambeslut 2008/909/RIF?
- 3) Ska artikel 8[.1] c i rambeslut 2002/584/RIF tolkas så, att en fällande dom för ett fängelsestraff på grundval av vilken det har utfärdats en europeisk arresteringsorder vars verkställighet har vägrats med stöd av artikel 4.6 [i det rambeslutet], med erkännande av domen men utan faktisk verkställighet genom frihetsberövande av den dömda personen till följd av nåd och uppskov med verkställighet av straffet, i enlighet med lagen i den verkställande staten, och utan att erhålla den dömande statens samtycke inom ramen för förfarandet för erkännande, inte längre kan verkställas?
- 4) Ska artikel 4[.5] i rambeslut 2002/584/RIF tolkas så, att en dom om vägran att verkställa en europeisk arresteringsorder som har utfärdats för verkställighet av ett fängelsestraff och erkännande av den fällande domen enligt artikel 4[.6] i rambeslut 2002/584/RIF, men utan faktisk verkställighet genom frihetsberövande av den dömda personen till följd av nåd och uppskov med verkställighet av straffet, i enlighet med lagen i den verkställande staten (EU-medlemsstaten), och utan att erhålla den dömande statens samtycke inom ramen för förfarandet för erkännande, utgör en "lagakraftäggande dom i ett tredje land för samma gärningar"?

Om fråga 4 besvaras jakande:

- 5) Ska artikel 4[.5] i rambeslut 2002/584/RIF tolkas så, att en dom om vägran att verkställa en europeisk arresteringsorder som har utfärdats för verkställighet av ett fängelsestraff och erkännande av den fällande domen enligt artikel 4[.6] i rambeslut 2002/584/RIF, med uppskov med verkställighet av straffet i enlighet med lagen i den verkställande staten, utgör en "dom" som "är under verkställighet", om övervakningen av den dömda personen ännu inte har inletts?

- (¹) Rådets rambeslut 2008/909/RIF av den 27 november 2008 om tillämpning av principen om ömsesidigt erkännande på brottmålsdomar avseende fängelse eller andra frihetsberövande åtgärder i syfte att verkställa dessa inom Europeiska unionen (EUT L 327, 2008, s. 27).
- (²) Rådets rambeslut 2002/584/RIF av den 13 juni 2002 om en europeisk arresteringsorder och överlämnande mellan medlemsstaterna (EUT L 190, 2002, s. 1).

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesfinanzhof (Tyskland) den 9 mars 2022 –
Finanzamt Hamm mot Harry Mensing**

(Mål C-180/22)

(2022/C 222/27)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesfinanzhof

Parter i det nationella målet

Klagande: Finanzamt Hamm

Motpart: Harry Mensing

Tolkningsfrågor

1. Ska beskattningsunderlaget – under sådana omständigheter som de i målet vid den nationella domstolen, där en beskattningsbar person till följd av EU-domstolens dom i målet *Mensing* ⁽¹⁾, har åberopat att även en leverans av konstverk som den beskattningsbara personen i ett föregående omsättningsled inom ramen för en från skatteplikt undantagen gemenskapsintern varuleverans förvärvat från upphovsmannen (eller upphovsmannens efterföljande rättsinnehavare) omfattas av ordningen för beskattning av vinstmarginal enligt artikel 311 och följande artiklar i rådets direktiv 2006/112/EG ⁽²⁾ av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt – i överensstämmelse med punkt 49 i nämnda dom, uteslutande fastställas i enlighet med unionsrätten, med följden att den nationella domstol som dömer i sista instans inte får tolka en bestämmelse i nationell lagstiftning (i förevarande fall 25a § stycke 3 tredje meningen i Umsatzsteuergesetz (mervärdesskattelagen)) på så sätt att den mervärdesskatt som belöper på det gemenskapsinterna förvärvet inte ingår i beskattningsunderlaget?
2. För det fall att fråga 1 besvaras jakande: Ska artikel 311 och följande artiklar i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt tolkas så, att vinstmarginalen, i en situation där ordningen för beskattning av vinstmarginal tillämpas på leveranser av konstverk som i ett föregående omsättningsled inom ramen för en gemenskapsintern varuleverans förvärvats från upphovsmannen (eller upphovsmannens efterföljande rättsinnehavare), ska minskas med den mervärdesskatt som belöper på det gemenskapsinterna förvärvet, eller föreligger det en oavsiktlig lucka i unionslagstiftningen som inte får utfyllas genom rättspraxis utan endast kan undanröjas av unionslagstiftaren?

⁽¹⁾ Dom av den 29 november 2018 (C-264/17 (EU:C:2018:968)).

⁽²⁾ Rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 347, 2006, s. 1).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesarbeitsgerichts (Tyskland) den 11 mars 2022 – FI mot Bayerische Motoren Werke AG

(Mål C-192/22)

(2022/C 222/28)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesarbeitsgericht

Parter i det nationella målet

Klagande: FI

Motpart: Bayerische Motoren Werke AG

Tolkningsfrågor

1. Utgör artikel 7 i direktiv 2003/88/EG ⁽¹⁾ eller artikel 31.2 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna hinder mot en tolkning av en nationell bestämmelse, såsom 7 § punkt 3 Bundesurlaubsgesetz (den federala semesterlagen), som innebär att den rätt till årlig betald semester under den arbetsbefriade perioden som en arbetstagare har förvärvat under arbetsperioden i ett system med deltidansställning före pensioneringen, men ännu inte har utnyttjat, går förlorad vid utgången av semesteråret eller vid en senare tidpunkt?

För det fall att den första frågan ska besvaras nekande:

2. Utgör artikel 7 i direktiv 2003/88/EG eller artikel 31.2 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna hinder mot en tolkning av en nationell bestämmelse, såsom 7 § punkt 3 i den federala semesterlagen, som innebär att rätten till årlig betald semester för en arbetstagare, som under semesteråret har övergått från arbetsperioden till den arbetsbefriade perioden i ett system med deltidansställning före pensioneringen, går förlorad vid utgången av semesteråret eller vid en senare tidpunkt om arbetsgivaren – utan att dessförinnan ha fullgjort sin skyldighet att medverka till att semestern tas ut – beviljade arbetstagaren hela den årliga semestern i enlighet med dennes ansökan, för en period som direkt föregick den arbetsbefriade perioden, men semestern – eller åtminstone en del av denna – inte kunde tas ut, eftersom arbetstagaren blev arbetsoförmögen på grund av sjukdom?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/88/EG av den 4 november 2003 om arbetstidens förläggning i vissa avseenden (EUT L 299, 2003, s. 9).